

forsynet med en Redningsbaad, og fire Stationer, forsynede med Raketskasteapparater, hvoraf den ene, nemlig den i Rønne, tillige skulde være forsynet med de Rekvister, der henhøre til en Redningsbaad. Da Loven første Gang blev forhandlet her i Thinget, tillod jeg mig at gøre opmærksom paa, at det vilde være hensigtsmæssigt, at der for Stationen i Rønne, som ligger paa Sydvestkysten af Den, bestemtes en Redningsbaad, da Grundene paa denne Kyst strække sig saa langt ud i Havet, at et strandet Skib sjelden vil være saa nær Land, at Raketapparaterne med Hælb kunne virke; saavidt jeg veed, kunne Raketter nemlig ikke benyttes i længere Afstand end omtrent 400 Alen. Men den Commission, der havde været nedsat til at foretage de locale Undersøgelser paa de danske Kyster, antog, at det ikke var aldeles nødvendigt, at der paa den Station var en Redningsbaad, fordi der i Rønne findes flere meget gode Baade, som, naar de forsynedes med disse Rekvister, kunde benyttes; og derfor gjorde jeg dengang ikke noget bestemt Forslag derom. Erfaringen har imidlertid vist, at disse Rekvister ikke med nogen Nytte kunne anvendes i de sædvanlige Baade. Baadene skulle dertil have en egen Construction, og i alt Fald maatte der da anskaffes en særegen Baad, som bestandigt stod til Disposition. Jeg veed nu, at saavel Bestyrerne af Redningsvæsenet paa Bornholm som de locale Autoriteter, og navnlig Havnecommissionen i Rønne, have havt Ifinde at indgive og maaskee allerede have indgivet et Forslag til den ærede Indenrigsminister om, at der maa anskaffes en Redningsbaad. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den ærede Indenrigsminister, som vel ikke er her tilstede, men som jeg formoder gjennem Rigsdagstidenden vil blive bekendt med disse Forhandlinger, om ikke denne Sag maa blive tagen paany under Overveelse, for at Stationen kan blive forsynet med en Baad, hvilket

jeg antager vil være nødvendigt, naar de Ulykker skulle undgaaes, som oftere have fundet Sted, idet Baade, der ere blevne sendte ud for at bjerge Folk fra strandede Skibe, have kæntret med Mandskabet i Brændingerne.

Formanden: Jeg vil dog gøre den Bemærkning, at, saafremt den ærede Rigsdagsmand fra Bornholm agter at stille et Undringsforslag om et Tillæg til Loven, der skulde gaae ud paa at forsyne det af ham angivne Sted paa Bornholm med Redningsbaad, saa vil hans Bemærkning være berettiget og paa sin Plads; men, naar hans Bemærkning blot skulde være en Indstilling til Indenrigsministeren, kan jeg ikke skjønne rettere, end at den maatte have været forebragt ham under en anden Form end igjennem Forhandlingerne i Landstinget.

Kirck: Da den ærede Indenrigsminister ikke er tilstede, saa kan man jo ikke komme til Erfaring om, hvorvidt han skulde være tilfands at ville gaae ind paa det Forslag, som den ærede foregaaende Taler gjorde. Og saa ønskede jeg meget gjerne at hende Indenrigsministerens Uttring om det, som jeg forrige Gang udtalte, for at kunne bestemme mig til, hvorvidt jeg til Sagens 3die Behandling skal stille Undringsforslag desangaaende; men, som sagt, da han ikke er tilstede, vil det lidet nytte at yttre sig videre om dette Punct. Enten maa jeg jo nu beslutte mig til at stille Undringsforslag, eller ogsaa maa jeg unblade det.

R e t t e l s e.

Nr. 68, Sp. 987, L. 20 fr. o.: „Misforntielse“ læs: „Misforstaaelse“.